

דוד ישי, הכול בסיידר, מאייה אחוז!!! / לימור אסיף רובינשטיין

דברים בהלוויה



כבר שנים שאתה אומר "הכול בסיידר", ואצלי באוטומט זה מתורגם להרבה פחות, אבל אני מקשיבה לך, מחייכת וזורמת למרות כל מה שאני מרגישה וחושבת.

מאז שאני זוכרת את עצמי, היו לי שני דודים חזקים, דעתניים, קשוחים וגיבורים. לקח לי זמן לקלוט שרק מעטים מבינים את עוצמת הרגישות והלב הענקי שפעם בשני הדודים הענקיים שלי, שהיו כל כך שונים ויחד עם זאת כל כך דומים!!!

כבר יותר משנתיים שאני נפרדת ממך, לאט לאט. בנסיעות לרמב"ם, בארוחות שישי, בסתם שיחות טלפון, בתמונות שאני מצלמת ואתה משתף פעולה, בהומור השחור שלנו, ובעיניים שמדברות בלי יותר מדי מילים, כי אנחנו מבינים - יש לנו שפה כזו.

בשבועיים האחרונים דיברתי הרבה עם סבתא מרים שלי, אמא שלך, ביקשתי ממנה שתעזור לי לעזור לך. אתה שידרת חוזק ושליטה - ואני חששתי.

כבר שנים שאני חוששת ממה שיקרה, שלא יהיו לך מספיק עוצמות ועצמאות להחזיק את הכול.

דוד ישי, הכול בסדייר, אנחנו כאן, אוהבים אותך, אתה לא לבד, אתה עטוף באהבה, זיכרונות ומלא תמונות. סבא צבי וסבתא מרים מחכים לך, הם יעטפו אותך בחיבוק אוהב וענקי של אבא ואמא, שאתה כל כך מתגעגע אליו.

לא תישכח, יש לך מורשת, יש כל כך הרבה אנשים שמכירים ומוקירים אותך. אתה אחד בדור, יחיד ומיוחד.

בבקשה, תאפשר לעצמך עכשיו לנוח, שים ראש, תעצום עיניים ברגיעה אמיתית. אני מבטיחה לך - הכל בסיידר, מאייה אחוז!!!

אוהבת אותך ומודה על הזכות והזמן שחלקנו ביחד.
לימור

